

# РЕШЕНИЕ

№ 25347

гр. София, 29.11.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН  
СЪСТАВ**, в публично заседание на 15.11.2024 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова**

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева  
Младен Семов**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **7499** по описа за **2024** година докладвано от съдия Младен Семов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от „Всичко Това“ ЕООД, чрез адв. Н. И., срещу Решение от 19.03.2024 г., постановено по НАХД № 17790/23 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 112-ти състав, с което е изменено Наказателно постановление /НП/ № 23-2300551/27.10.2023 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ - С., с което на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда, на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 лв. за нарушение на чл. 350, ал. 1 от Кодекса на труда, вр. чл. 6, ал. 3 от Наредбата за трудовата книжка и трудовия стаж, като наложената санкция е намалена до предвидения минимум – в размер на 1 500лв.

В жалбата се твърди, че решението на районния съд е неправилно и необосновано, постановено в нарушение на материалния закон и при съществени процесуални нарушения. Сочи, че при издаване на АУАН и НП не са спазени реквизитите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, като не са посочени обстоятелства около извършването на процесното нарушение. От изложеното в НП и АУАН, не ставало ясно в какво се изразява нарушението, поради което правото му на защита било ограничено. Моли

съда за отмяна на атакуваното решение.

В съдебно заседание касаторът - „Всичко Това“ ООД, редовно призован, не се представлява.

Ответникът - Директор на Дирекция „Инспекция по труда“, ч/з процесуалния си представител юрк. И., оспорва жалбата като неоснователна и моли обжалваното решение, като правилно и законосъобразно да бъде потвърдено. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София - град, XIII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Районният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка:

На 28.08.2023 г. инспектори от Дирекция "Инспекция по труда" - С. извършили проверка по спазване на трудовото законодателство в дружество „Всичко Това“ ООД. Проверяващите установили, че са налице нарушения на трудовото законодателство, едно от които било, че „Всичко Това“ ООД, в качеството си на работодател, не е изпълнил задължението си, след прекратяване на трудовото правоотношение на Н. И. К. на 09.08.2023 г., да предаде незабавно на работника надлежно оформена трудова книжка. Съставен бил акт за установяване на административно нарушение на 29.08.2023 г. от „главен инспектор“ при Дирекция „Инспекция по труда Софийска област" - С. за нарушение на чл. 350, ал. 1 КТ. Актът бил връчен срещу подпис на управителя на дружеството на 09.08.2023. Въз основа на него било издадено атакуваното НП.

СРС е приел от правна страна, че при съставяне на АУАН и издаване на процесното НП не са допуснати съществени процесуални нарушения – същите съдържат законоустановените реквизити, издадени са от компетентни органи в кръга на правомощията им. Приел е още, че вмененото нарушение е безспорно извършено и правилно е ангажирана отговорност на нарушителя. Като е направила преценка, че наложената „имуществена санкция“ е необосновано определена в размер на 2 000лв. е изменил процесното НП, като е намалил същата към минималния определен размер от 15000лв.

Решаващия състав е събрал и коментирал относимите за правилното решаване на спора доказателства, надлежно и аргументирано е обсъдил и анализирил всички факти от значение за спорното право и е извел правилни изводи и съображенията, които се възприемат изцяло от настоящата инстанция.

Съдържанието на АУАН и НП съответстват на императивните изисквания разписани съответно в чл. 42, т. 4 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН за точно описание на нарушението от фактическа и правна страна, тъй като административнонаказващият орган е посочил всички релевантни за съставомерността на деянието факти и обстоятелства. Описанието е в достатъчна степен, че лицето може да разбере за какво нарушение е санкционирано, респективно да организира адекватно и ефективно защитата си. По безспорен начин са установени извършването на нарушението и самоличността на нарушителя.

Съгласно посочената като нарушена в НП разпоредба, а именно чл. 350, ал. 1 КТ - при прекратяване на трудовото правоотношение работодателят е длъжен да впише в трудовата книжка данните, свързани с прекратяването, и да я предаде незабавно на работника или служителя. Н. в трудовата книжка на данните по прекратяване на трудовото правоотношение и незабавното непредаване на работника при прекратяване на трудовото правоотношение представлява нарушение, което се осъществява чрез бездействие и то трае докато бъде установено или преустановено. В случая от данните по делото не е спорно, че трудовото правоотношение с Н. И. К. е прекратено със Заповед № 00000003/09.08.2023 г. /л.20 от НАХД № 17790/23г./, считано от 09.08.2023 г., а трудовата книжка и към момента на проверката не е била върната на лицето.

След като нарушението е доказано по несъмнен начин и участието на нарушителя в него, законосъобразно АНО е ангажирал административно – наказателната отговорност на касатора и е наложил санкция в размер на 2000 лева. Санкцията обаче правилно е квалифицирана като определена в размер над минималния, предвид факта, че не са налице данни налагащи определянето ѝ в по-висок размер. Нарушението е първо за дружеството от съответния вид, като наказание определено в минимален размер, съответства на извършеното нарушение и ще допринесе за постигане целите на наказанието, визирани в разпоредбата на чл.12 от ЗАНН.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че оспорваното съдебно решение е валидно, допустимо и правилно като карен резултат. Не се установяват касационни основания по чл. 348 от НПК за отмяната му, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ в размер на 80 лева.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, XIII касационен състав,

### Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 19.03.2024 г., постановено по НАХД № 17790/23 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112-ти състав.

ОСЪЖДА „Всичко Това“ ЕООД да заплати на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“-С. сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: